

✧ Texty na tento týden – Ž 78; Jon 4:1–4; Mt 10:8; Mt 21:12.13; Jr 51:24.25; Ř 12:17–21

✧ Základní verš

„Ale on se slitovával, zprošťoval je nepravostí, nevydal je zkáze, často odvrátil svůj hněv a nedal zcela procitnout svému rozhořčení...“ (Ž 78:38)

Přestože často chválíme a vyzdvihujeme Boží soucit a milosrdenství, mnohé znepokojuje pomýšlení na jeho hněv. Lidé předpokládají, že je-li Bůh láska, neměl by nikdy projevovat hněv. Tato představa je však mylná. Boží hněv totiž vychází přímo z jeho lásky.

Někteří tvrdí, že Bůh Starého zákona je Bohem hněvu a Bůh Nového zákona je Bohem lásky. Ani tento pohled však není správný. Je jen jeden Bůh, který se zjevuje v celém Písmu. Bůh, který je láska, se zlobí na zlo – ale zlobí se právě proto, že je láska. Sám Ježíš vyjadřoval hluboký hněv vůči zlu. Nový zákon nás opakovaně učí o spravedlivém a oprávněném Božím hněvu.

Boží hněv je vždy jeho spravedlivou a milující odpovědí na zlo a nespravedlnost. Je to spravedlivé rozhořčení motivované dokonalou dobrotou a láskou a jeho cílem je rozkvět celého stvoření. Boží hněv je jednoduše přiměřenou odpovědí lásky na zlo a nespravedlnost. V souladu s tím zlo vede Boha k zásahu ve prospěch obětí zla a proti jeho pachatelům. Boží hněv je tedy dalším projevem jeho lásky..

✧ Osnova lekce:

V rámci studia páté lekce se zaměříme na biblické pasáže, které jsou někdy pro čtenáře náročné k pochopení – na texty, které hovoří o Bohu, který se hněvá. Budeme sledovat, jak tento Boží hněv souvisí s jeho láskou, aniž by ji jakkoliv vylučoval.

- Ž 78:19–22 - Boží hněv namířený proti zlu, které ubližuje jeho dětem (neděle)
- Jon 4:1–4 - Neuvěřitelně trpělivý Bůh (pondělí)
- J 2:13–17 - Ježíšův spravedlivý hněv (úterý)
- Ezd 5:12 a Jr 51:24.25.44 - Bůh, který nemá radost z trestání (středa)
- Ř 12:17–21 - Bůh hněvu, lásky i soucitu (čtvrtek)

NE 26. ledna – ZARMOUCENÝ ZLEM

Ž 78:19-22 „¹⁹A reptali proti Bohu: „Může Bůh prostřít stůl v poušti? ²⁰Do skály sic udeřil a potoky vod tekly proudem. Může však dát také chleba nebo opatřit pro svůj lid maso?“ ²¹Hospodin se rozlítl, když to vše slyšel. Oheň prudce vzplanul proti Jákobovi, hněv vyšlehl proti Izraeli, ²²neboť nevěřili Bohu, nedoufali v jeho spásu.“

Ž 78 „¹Poučující. Pro Asafa. Lide můj, naslouchej učení mému, k slovům úst mých nakloň ucho, ²otevři svá ústa ku přísloví, předložím hádanky dávnověké. ³Co jsme slyšali a o čem víme, to , co nám otcové vyprávěli, ⁴nebudeme tajit jejich synům. Budeme vyprávět budoucímu pokolení o Hospodinových chvályhodných činech , o mocných skutcích a dívech, jež konal. ⁵Stanovil svědectví v Jákobovi, vydal zákon v Izraeli a přikázal našim otcům, aby s tím seznamovali své syny, ⁶aby o tom vědělo budoucí pokolení, synové, kteří se zrodí. Ti to budou dále vyprávět svým synům, ⁷aby složili důvěru v Boha a na Boží skutky nezapomínali, aby zachovávali vždy jeho přikázání, ⁸a nebyli jako jejich otcové, to umíněné, vzdorné pokolení, pokolení nestálého srdce, jehož duch nezůstal věrný Bohu. ⁹Lukem vyzbrojení Efrajimci otočili se v den bitvy. ¹⁰Nedbali na smlouvu Boží, podle jeho zákona žít odepřeli, ¹¹zapomněli na jeho skutky, na divy, jež jim dal shlédnout. ¹²On před jejich otcí činil divy v zemi egyptské na Sóanském poli. ¹³Moře rozpoltil a převedl je, jako hráz postavil vody. ¹⁴Ve dne oblakem je vodil, po celou noc zářil ohně. ¹⁵Rozpoltil na poušti skály, dal jim pít hojně jak z propastných tůň, ¹⁶bystřiny vyvedl ze skalního štítu, nechal plynout vodstva jako řeky. ¹⁷Hřešili však potní němu opět. Vzдорovali v tom vyprahlém kraji Nejvyššímu, ¹⁸srdcem pokoušeli Boha, chtěli stravu podle vlastní vůle. ¹⁹A reptali proti Bohu: „Může Bůh prostřít stůl v poušti? ²⁰Do skály sic udeřil a potoky vod tekly proudem. Může však dát také chleba nebo opatřit pro svůj lid maso?“ ²¹Hospodin se rozlítl, když to vše slyšel. Oheň prudce vzplanul proti Jákobovi, hněv vyšlehl proti Izraeli, ²²neboť nevěřili Bohu, nedoufali v jeho spásu.“

²³Přesto vydal příkaz mračným shůry, zotevíral vrata nebes²⁴ a jako děšť spouštěl na ně manou, aby jedli, nebeské obilí jim dával. ²⁵Člověk jísti směl chléb mocných, stravu seslal jim do sytosti. ²⁶Dal na nebi vanout východnímu větru, jižní vítr přivedl svou moc²⁷ a děšť masa na ně spustil, tolik jako prachu, pernatého plectva jak mořského písku, ²⁸nechával je padat rovnou do tábora okolo příbytků jejich. ²⁹Najedli se víc než do sytosti, dopřál jim to, čeho byli chtiví. ³⁰Nepřešla je chtivost. Měli ještě pokrm v ústech, ³¹když proti nim vyšlehl hněv Boží. Zahubil jejich velmože, izraelské junáky v prach srazil. ³²Přes to vše hřešili dále, nevěřili jeho divům. ³³Tu učinil konec jejich dnům, že přešly jako vánek, jejich léta přefal náhlým děsem. ³⁴Kdykoli je hubil, dotazovali se po jeho vůli, za úsvitu hledávali opět Boha, ³⁵připomínali si, že Bůh býval jejich skála, že Bůh nejvyšší byl jejich vykupitel. ³⁶Ale klamali ho svými ústy, jazykem mu lhali, ³⁷v svém srdci nestáli při něm, nezůstali věrni jeho smlouvě. ³⁸Ale on se slitovával, zprošťoval je nepravostí, nevydal je z kázně, často odvrátil svůj hněv a nedal zcela procitnout svému rozhořčení, ³⁹pamatoval, že jsou jenom tělo, vítr, který zavane a už se nevrací. ⁴⁰Kolikrát mu v poušti vzdorovali, jakou trýzeň působili mu v tom pustém kraji! ⁴¹Zas a zase pokoušeli Boha, činili výčitky Svatému Izraele. ⁴²Nepřipomínali jeho sílu, den, kdy je vykoupil z moci protivníka, ⁴³když činil svá znamení v Egyptě a své zázraky na Sóanském poli. ⁴⁴Ramena řek i bystriny proměnil v krev, takže se nemohli napít. ⁴⁵Seslal na ně mouchy, aby je sžíraly, žáby, které jim přinesly zkázu. ⁴⁶Co se urodilo, vydal hmyzu, kobylkám plod jejich práce. ⁴⁷Jejich révu zničil krupobitím a smokvoně mrazem. ⁴⁸Jejich dobytek vydal v plen krupobití a ohnivým střelám jejich stáda. ⁴⁹Tak je stíhal svým planoucím hněvem, hněvem hrozným, prchlivostí, soužením, řadou poslušných zkázy. ⁵⁰Dával průchod svému hněvu, jejich duše neušetřil smrti, vydal moru v plen vše živé. ⁵¹Všechno prvorozené v Egyptě pobil, prvotiny plodivé síly v Chánových stanech. ⁵²Ale svůj lid vedl jako ovce, jako stádo je převedl pouští, ⁵³vodil je bezpečně, strach mít nemuseli, jejich nepřátele pohltilo moře. ⁵⁴Dovedl je až k území své svatyně, k této hoře, kterou pravici svou získal. ⁵⁵Vypudil před nimi pronárody, jejich zem rozměřil na dědictví, v jejich stanech ubytoval izraelské kmény. ⁵⁶Ale pokoušeli ho a vzdorovali Bohu nejvyššímu a nedbali na svědectví jeho, ⁵⁷odpadali, byli věrolomní jak otcové jejich, selhávali jako záldný luk. ⁵⁸Na posvátných návrších ho uráželi, svými modlami ho podnítili k žárlivosti. ⁵⁹Bůh se rozlétl, když to vše slyšel, velmi si zprotivil Izraele: ⁶⁰opovrhl svým příbytkem v Šílu, stanem, v němž přebýval mezi lidmi. ⁶¹Vydal do zajetí svoji sílu, svoji čest do rukou protivníka ⁶²a svůj lid vydal v plen meči, proti svému dědictví vzplál prchlivostí. ⁶³Jejich junáky sežehl oheň, jejich pamý svatebních chval nepoznaly. ⁶⁴Jejich kněží padli mečem, jejich vdovy neplakaly. ⁶⁵A pak se Panovník probudil jak ze sna, jak bohatýr rozjařený vínem, ⁶⁶zezadu bil svoje protivníky, uvedl na ně potupu věčnou. ⁶⁷Zprotivil si Josefov stan, Efrajimův kmen si nevyvolil, ⁶⁸zvolil si kmen Judův, horu Sijón, tu si zamiloval. ⁶⁹Svou svatyni vybudoval jak výšiny nebes, navěky ji založil jak zemi. ⁷⁰Davida si zvolil, svého služebníka, povolal ho ze salaš, ⁷¹od ovcí s jehňaty ho přivedl, aby pás Jákoba, jeho lid, Izraele, jeho dědičný díl. ⁷²A pás je s bezúhonným srdcem, rukou zkušnou je vodil. “

Neh 9:7-37 „Viděl jsi utrpení našich otců v Egyptě a slyšel jsi jejich úpění u Rákosového moře. ¹⁰I učinil jsi znamení a zázraky proti faraónovi a proti všem jeho služebníkům i proti všemu lidu jeho země, protože jsi poznal, jak se nad nimi zpupně vyvyšovali. Tak sis učinil jméno, jaké máš až dodnes. ¹¹Rozpoltil jsi před nimi moře a oni prošli mořem po suchu; ale jejich pronásledovatele jsi uvrhl do hlubin jako kámen do dravých vod. ¹²Ve dne jsi je vodil sloupem oblakovým, v noci sloupem ohnivým, aby jim osvětloval cestu, po níž by šli. ¹³Sestoupil jsi na horu Sínaj a mluvil jsi s nimi z nebe, vydal jsi jim přímé řády a spolehlivá naučení, dobrá nařazení a přikázání. ¹⁴Učinil jsi jim známý svůj svatý den odpočinku, přikazy, nařazení a zákon jsi jim vydal skrze svého služebníka Mojžíše. ¹⁵Dal jsi jim chléb z nebe, když hladověli, vyvedl jsi jim vodu ze skaliska, když žíznili. A řekl jsi jim, aby šli obsadit zemi, o které jsi s pozvednutím ruky přísáhl, že jim ji dáš. ¹⁶Ale oni, naši otcové, se zpupně vyvyšovali, byli tvrdošijní a neposlouchali tvé přikazy. ¹⁷Odmítli poslouchat a ani si nevzpomněli na divuplné skutky, které jsi pro ně činil. Byli tvrdošijní a vzali si vzdorně do hlavy, že se vrátí do svého otroctví. Ty jsi však Bůh ochotný odpouštět, milostivý a soucitný, shovívavý a nesmírně milosrdný, proto jsi je neopustil. ¹⁸Dokonce si odlili sochu býčka a řekli: ‚To je tvůj bůh, který tě vyvedl z Egypta.‘ Dopustili se strašného rouhání. ¹⁹Avšak ty jsi je v nesmírném slitování na poušti neopustil. Ve dne od nich neodcházel sloup oblakový, který je vodil po cestě, a v noci sloup ohnivý, který jim osvětloval cestu, po níž by šli. ²⁰Dával jsi svého dobrého ducha, aby je poučoval. Neodnímal jsi jim od úst svou manou a dával jsi jim vodu, když žíznili. ²¹Po čtyřicet let ses o ně na poušti staral, nic jim nescházelo, pláště jim nezvetřely a nohy jim neotekly. ²²Potom jsi jim dal království a národy, přidělil jsi jim každý kout. Obsadili zemi Síchonovu, totiž zemi krále chešbónského, i zemi bášanského krále Óga. ²³Rozmnožil jsi jejich syny jako hvězdy nebeské, uvedl je do země, o níž jsi řekl jejich otcům, aby ji šli obsadit. ²⁴A synové do té země vešli a obsadili ji. Pokořil jsi před nimi obyvatele země, Kenaance, a vydals jim je do rukou, i jejich krále a národy země, aby s nimi naložili podle své vůle. ²⁵Dobyli opevněná města a žirnou zemi a obsadili domy plné všelijakých dobrých věcí, vytesané nádrže, vinice, olivovní a množství ovocného stromoví. Jedli a nasýtli se, ztučnili a žili v rozkoši z tvé veliké dobroty.

PÁ 31. ledna – PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Přečtěte si 28. kapitulu „Zlaté tele“ z knihy Na úsvitu dějin (PP 315–330; NUD 148–154).

V souvislosti s odpadnutím Izraelců a uctíváním zlatého telete čteme: „Avšak i zde se projevilo Boží milosrdenství. Bůh každému nabídl možnost svobodného rozhodnutí a poskytl příležitost k pokání. Zabiti byli pouze ti, kdo setrvali ve vzpouře.“

Bylo nutné, aby byl tento hřích potrestán na svědectví okolním národům, že Bůh se staví proti modlářství. Když budou Izraelci později odsuzovat modlářství, jejich nepřátelé by jim opáčili, že lid, který tvrdí, že jejich Bohem je Hospodin, si pod Chorébem udělal tele a uctíval ho. Ačkoli budou nuceni uznat tuto ostudnou pravdu, Izrael bude moci poukázat na hrozný úděl přestupníků jako na důkaz, že jejich hřích nebyl omluven.

Jak láska, tak spravedlnost vyžadovaly, aby byl vykonán soud. Bůh odstraňuje ty, kdo se rozhodli mu odpírat, aby nemohli vést druhé do zkázy. Na Kainovi, který byl ponechán naživu, Bůh ukázal, jaké to má následky, když se dovolí, aby hřích zůstal nepotrestán. Jeho život a učení vedly k hrozné zkaženosti, která si vyžádala zničení celého světa potopou. Dějiny předpotopního světa svědčí o tom, že Bůh svou úžasnou trpělivostí nepřemohl jejich bezbožnost.“ (PP 324.325; NUD 151.152)

Otázky k rozhovoru

1. Proč podle vás tolik lidí zápasí s otázkou Božího hněvu? Co vám pomáhá pochopit koncept Božího hněvu?
2. Jaké problémy vznikají, když o pomstu usilují lidé? Co by se nestávalo, kdyby pomstu vykonával Bůh?
3. V čem byl Boží soud nad Izraelem po vzpouře na Sínaji příkladem Božího milosrdenství? Jaké další příklady v Písmu ukazují, že i Boží soud je aktem lásky?
4. Přestože chápeme, proč se Bůh hněvá kvůli zlu a že vynáší dokonale spravedlivý rozsudek, proč je důležité, abychom se sami zdrželi odsuzování druhých? Uvažujte o tom v kontextu 1K 4,5.

16:57

²⁶Ale začali být vzpurní a bouřili se proti tobě. Tvůj zákon zavrhlí a vraždili tvé proroky, kteří je varovali, aby je obrátili zpět k tobě. Dopuslili se strašného rouhání. ²⁷Proto jsi je vydal do rukou jejich protivníků, aby je sužovali. Když však v dobách svého soužení úpěli k tobě, tys je z nebe vyslyšchal a z nesmírného slitování jsi jim dával vysvoboditele, aby je vysvobodzovali z rukou jejich protivníků. ²⁸Ale jen si oddechli, zase páchali, co je před tebou zlé. Proto jsi je nechal napospas jejich nepřátelům, aby nad nimi panovali. Když však opět k tobě úpěli, tys je z nebe vyslyšchal a ve svém slitování je nescetněkrát zachraňoval. ²⁹Dával jsi jim výstrahu, abys je přivedl zpět ke svému zákonu. Oni se však zpučně vyvyšovali, neposlouchali tvé příkazy a prohřešovali se proti tvým rádem, které dávají život tomu, kdo se jimi řídí. Uminěně se obraceli zády, byli tvrdošíjní a neposlouchali. ³⁰Měl jsi s nimi trpělivost po mnohá léta. Skrze své proroky jsi jim dával výstrahu svým duchem, ale neposlouchali. Proto jsi je vydal do rukou národů cizích zemí. ³¹Ale z nesmírného slitování jsi s nimi neskonoval a neopustil jsi je, protože jsi Bůh milostivý a soucitný. ³²Nyní tedy, náš Bože, Bože veliký, mocný a budící bázeň, který zachováš smlouvu a milosrdenství, nepokládej za málo všechny ty útrapy, které dolehly na nás, na naše krále, předáky, kněze a proroky, na naše otce a na všechny tvůj lid od doby asyrských králů až dodnes. ³³Ty jsi spravedlivý ve všem, co na nás přišlo, neboť jsi jednal věrně, kdežto my jsme si počínali svévolně. ³⁴Naši králové, předáci, kněží a otcové se neřídili tvým zákonem, nedbali na tvá příkázání a na tvá svědectví, kterými jsi je varoval. ³⁵Ve svém království, přes tvoji mnohou dobrotu, kterou jsi jim prokazoval, v širé a zříné zemi, kterou jsi jim dal, nesloužili tobě a neodvrátili se od svých zlých skutků. ³⁶Proto jsme dnes otroky. V té zemi, kterou jsi dal našim otcům, aby jedli její plody a dobroty, jsme otroky. ³⁷Její bohatá úroda připadá králům, které jsi nad námi ustanovil pro naše hříchy; vládnou nad našimi těly i nad naším dobytkem, jak se jim zlíbí. Jsme ve velikém soužení.“

PO 27. ledna – SHOVÍAVÝ BŮH

Jon 4:1-4 „¹Jonáš se vělice rozezřel a planul hněvem. ²Modlil se k Hospodinu a řekl: „Ach, Hospodine, což jsem to neřikal, když jsem byl ještě ve své zemi? Proto jsem dal přednost útěku do Taršíše! Věděl jsem, že jsi Bůh milostivý a plný slitování, shovívavý a nesmírně milosrdný, že tě jímá lítost nad každým zlem. ³Nyní, Hospodine, vezmi si prosím můj život. Lépe abych umřel, než abych žil.“ ⁴Hospodin se však otázel: „Je dobře, že tak planeš?““

Mt 10:8 „Nemocné uzdravujte, mrtvé probouzejte k životu, malomocné očisťujte, demony vymítejte; zadarmo jste dostali, zadarmo dejte.“

Ř 3:25.26 „²⁵Jeho ustanovil Bůh, aby svou vlastní smrtí se stal smírnou obětí pro ty, kdo věří. Tak prokázal, že byl spravedlivý, když již dříve trpělivě promíjel hříchy. ²⁶Svou spravedlnost prokázal i v nynějším čase, aby bylo zřejmé, že je spravedlivý a ospravedlňuje toho, kdo žije z víry v Ježíše.“

ÚT 28. ledna – SPRAVEDLIVÉ ROZHOŘENÍ

J 2:13-17 „¹³Byly blízko židovské velikonoce a Ježíš se vydal na cestu do Jeruzaléma. ¹⁴V chrámu našel prodavače dobytka, ovcí a holubů i penězoměnce, jak sedí za stoly. ¹⁵Udělal si z provazů bič a všechny z chrámu vyhnal, i s ovcemi a dobytkem, směnárníkům rozházal mince, stoly zpřevracel ¹⁶a prodavačům holubů poručil: „Pryč s tím odtud! Nedělejte z domu mého Otce tržiště!“ ¹⁷Jeho učedníci si vzpomněli, že je psáno: „Horlivost pro tvůj dům mne stráví.““

Mt 21:12.13 „¹²Ježíš vešel do chrámu a vyhnal prodavače a kupující v nádvoří, zpřevracel stoly směnárníků i stánky prodavačů holubů; ¹³řekl jim: „Je psáno: Můj dům bude zván domem modlitby, ale vy z něho děláte doupeň lupičů.““

J 2:13-17 „¹³Byly blízko židovské velikonoce a Ježíš se vydal na cestu do Jeruzaléma. ¹⁴V chrámu našel prodavače dobytka, ovcí a holubů i penězoměnce, jak sedí za stoly. ¹⁵Udělal si z provazů bič a všechny z chrámu vyhnal, i s ovcemi a dobytkem, směnárníkům rozházal mince, stoly zpřevracel ¹⁶a prodavačům holubů poručil: „Pryč s tím odtud! Nedělejte z domu mého Otce tržiště!“ ¹⁷Jeho učedníci si vzpomněli, že je psáno: „Horlivost pro tvůj dům mne stráví.““

Mk 10:13.14 „¹³u mu přinášeli děti, aby se jich dotkl, ale učedníci jim to zakazovali. ¹⁴Když to Ježíš uviděl, rozhněval se a řekl jim: „Nechte děti přicházet ke mně, nebraňte jim, neboť takovým patří království Boží.““

Mk 3:4.5 „⁴Pak se jich zeptal: „Je dovoleno v sobotu jednat dobře, či zle, život zachránit, či utratit?“ Ale oni mlčeli. ⁵Tu se po nich rozhlédl s hněvem, zarmoucen tvrdostí jejich srdce, a řekl tomu člověku: „Zvedni ruku!“ Zvedl ji, a jeho ruka byla zase zdravá.“

ST 29. ledna – BOHA NETĚŠÍ SOUŽENÍ

Ezd 5:12 „Když však naši otcové rozhněvali Boha nebes, vydal je do rukou Kaldejce Nebúkadnesara, krále babylónského. Ten zbořil tento dům a lid přesídlil do Babylónu.“

Jr 51:24.25.44 „²⁴Odplatím před vašimi zraky Babylónu a všem obyvatelům Kaldejska za všechno to zlo, jež spáchali na Sijónu, je výrok Hospodinův. ²⁵„Chystám se na tebe, horo zkázy, je výrok Hospodinův, horo zkázy pro celou zemi! Napráhnu na tebe svou ruku, svalím tě ze skal, změním tě v horu – spáleníště. [...]⁴⁴Ztrestám Béla v Babylónu, vyrvu mu z úst, co zhlhl, nebudou již k němu proudit pronárody, hradby Babylónu padnou.“

Pl 3:32.33 „³²Zarmoutí-li, slintuje se pro své velké milosrdenství. ³³Z rozmaru totiž lidské syny nepokoří ani nezarmoutí.“

Jr 35:14-17 „¹⁴Rekábějci plní slova Jónadaba, syna Rekábova, který zakázal svým synům pít víno. Nepijí je až dodnes, protože poslouchají příkaz svého otce. A já jsem k vám mluvil, nepřetržitě jsem mluvil, ale vy jste mě neposlouchali. ¹⁵Posílal jsem k vám všechny své služebníky proroky, nepřetržitě jsem je posílal se slovy: ‚Obraťte se každý od své zlé cesty, napravte své jednání, nechoďte za jinými bohy, neslužte jim. Budete bydlet v zemi, kterou jsem dal vám i vašim otcům.‘ Ale nenaklonili jste své ucho a neuposlechli jste mě. ¹⁶Synové Jónadaba, syna Rekábova, plní příkaz svého otce, který jim dal; mne však tento lid neposlouchá. ¹⁷Proto Hospodin, Bůh zástupů, Bůh Izraele, praví toto: Hle, uvedu na Judu i na všechny obyvatele Jeruzaléma všechno zlo, jež jsem proti nim vyhlásil, protože jsem k nim mluvil, a neposlouchali, volával jsem na ně, a neodpovídali.“

Ž 81:12-15 „¹²Neuposlechl mě lid můj, Izrael mi povolný být nechtěl. ¹³Nechal jsem je tedy být s tím zarputilým srdcem, ať si jdou za svými plány. ¹⁴Kdyby mě však můj lid uposlechl, kdyby Izrael mými cestami chodil, ¹⁵brzy bych pokořil jeho nepřátele, obrátil bych ruku proti jeho protivníkům.“

2Pa 36:16 „Oni však Boží posly zesměšňovali, pohrdali jeho slovy a jeho proroky prohlašovali za podvodníky, takže Hospodinovo rozhořčení dolehlo na jeho lid a nebyl, kdo by ho zhojil.“

Ezd 5:12 „Když však naši otcové rozhněvali Boha nebes, vydal je do rukou Kaldejce Nebúkadnesara, krále babylónského. Ten zbořil tento dům a lid přesídlil do Babylónu.“

Za 1:14.15 „¹⁴Posel, který se mnou mluvil, mi nato řekl: ‚Provolej, že toto praví Hospodin zástupů: ‚Horlím pro Jeruzalém a Sijón velkou horlivostí, ¹⁵jsem hrozně rozlícen na sebejisté pronárody, které hned přiložily ruku k zlému, jakmile jsem se na svůj lid jen maličko rozlil.‘“

Sd 2:13.14 „¹³Opustili Hospodina a sloužili Baalovi a Ašoretě. ¹⁴Proto Hospodin vzplanul proti Izraeli hněvem a vydal jej do rukou plenítelů a ti jej plenili. Vydal je napospas okolním nepřátelům, že už vůbec před svými nepřáteli nemohli obstát.“

Ž 106:40-42 „⁴⁰Hospodin vzplál hněvem proti svému lidu, svoje dědictví si zhnusil, ⁴¹vydal je do rukou pronárodů, vládli jim ti, kdo je měli v nenávisti. ⁴²Utiskovali je jejich nepřátelé, byli jimi pokořeni, dostali se do područí.“

Sd 10:6-16 „⁶Izraelci se dále dopouštěli toho, co je zlé v Hospodinových očích. Sloužili baalům a ašoretám i bohům aramejským a bohům sidónským, též bohům moábským a bohům Amónovců i bohům Pelištejců. Hospodina opustili a nesloužili mu. ⁷Hospodin proto vzplanul proti Izraeli hněvem a vydal jej napospas Pelištejcům a Amónovcům. ⁸Ti potírali a týrali Izraelce od toho roku po osmnáct let, i všechny Izraelce za Jordánem v zemi emorejské v Gileádu. ⁹Amónovci přešli Jordán, aby bojovali také proti Judovi a Benjamínovi i proti domu Efrajimovu. Na Izraele dolehlo veliké soužení. ¹⁰I úpěli Izraelci k Hospodinu: ‚Zhrěšili jsme proti tobě, opustili jsme svého Boha a sloužili baalům.‘ ¹¹Hospodin řekl Izraelcům: ‚Což jsem vás nevyšvobodil od Egypťanů, Emorejců, Amónovců a Pelištejců? ¹²Také Sidónci, Amálek a Maónci vás utlačovali, ale úpěli jste ke mně a já jsem vás vysvobodil z jejich rukou. ¹³Vy jste mě však zase opustili a sloužíte jiným bohům, proto vás už nevyšvobodím. ¹⁴Jděte si úpět k bohům, které jste si vybrali, ať vás v čas vašeho soužení vysvobodí!‘ ¹⁵Izraelci Hospodinu odpověděli: ‚Zhrěšili jsme. Nalož s námi, jak sám uznáš za vhodné, jenom nás ještě tentokrát vyprosti!‘ ¹⁶Odstranili ze svého středu cizí bohy a sloužili Hospodinu. I ustrnul se nad bídou Izraele.“

Dt 29:24-26 „²⁴A řeknou: ‚Proto, že opustili smlouvu Hospodina, Boha svých otců, kterou s nimi uzavřel, když je vyvedl z egyptské země, ²⁵a šli sloužit jiným bohům a klaněli se jim, bohům, jež neznali a které jim neurčil. ²⁶Proto Hospodin vzplanul proti té zemi hněvem a uvedl na ni všechno zlořečení zapsané v této knize.“

ČT 30. ledna – PROKAZOVÁNÍ SOUCITU

Ř 12:17-21 „¹⁷Nikomu neodplácejte zlým za zlé. Vůči všem mějte na mysli jen dobré. ¹⁸Je-li možno, pokud to záleží na vás, žijte se všemi v pokoji. ¹⁹Nechtějte sami odplácet, milovaní, ale nechte místo pro Boží soud, neboť je psáno: ‚Mně patří pomsta, já odplatím, praví Pán.‘ ²⁰Ale také: ‚Jestliže má tvůj nepřítel hlad, nasyť ho, a má-li žízeň, dej mu pít; tím ho zahanbíš a přivedeš k lítosti.‘ ²¹Ne dej se přemoci zlem, ale přemáhaj zlo dobrem.“

Dt 32:35 „Má je pomsta i odplata, přijde včas a jejich noha zakolísá, den jejich béd se blíží, řítí se na ně, co je jim uchystáno.“

Př 20:22 „Neříkej: ‚Odplatím za zlo!‘ Čekej na Hospodina a on tě zachrání.“

Př 24:29 „Neříkej: ‚Jak jednal se mnou, tak budu jednat s ním, odplatím každému podle jeho činů.‘“

Žd 10:30 „Vždyť víme, kdo řekl: ‚Já budu trestat, má je odplata.‘ A jinde: ‚Pán bude soudit svůj lid.‘“

Ř 12:19 „Nechtějte sami odplácet, milovaní, ale nechte místo pro Boží soud, neboť je psáno: ‚Mně patří pomsta, já odplatím, praví Pán.‘“

Nu 32:35 „

1Te 1:9.10 „⁹Lidé sami vypravují, jak jste nás přijali a jak jste se obrátili od model k Bohu, abyste sloužili Bohu živému a skutečnému ¹⁰a očekávali z nebe jeho Syna, kterého vzkřísil z mrtvých, Ježíše, jenž nás vysvobozuje od přicházejícího hněvu.“

Ř 5:8.9 „⁸Bůh však prokazuje svou lásku k nám tím, že Kristus za nás zemřel, když jsme ještě byli hříšní. ⁹Tím spíše nyní, když jsme byli ospravedlněni prolitím jeho krve, budeme skrze něho zachráněni od Božího hněvu.“

1Te 5:9 „Vždyť Bůh nás neurčil k tomu, abychom propadli jeho hněvu, nýbrž abychom došli spásy skrze našeho Pána Ježíše Krista.“